teriora velamis intelligit oīa celeſtia ſecreta que modo
nobis ſunt reuelata. Et ſup illud pſ̄. Spera in dño. dič
Glo. Spes introitus fidei eſt. ꝑ ſpem. n. intraŧ ad vidē
dū illō quod crediŧ. Spei enī fit illa ꝓmiſſio. Eſa. lviij.
Suſtollā te ſup altitudinē terre. ⁊ cibabo te ſup heredi
tate patris tui Jacob. Decima puella ⁊ vltima eſt ſuſti
nentia. et hanc tangit ibi. Oīa ſuſtinet. Hec valde eſt a
xp̄ifidelib9 diligenda. Primo ꝓpter eterne maledictio-
nis euaſionē. q̄ꝛ his q̄ ꝑdūt ſuſtinētiam dr̄ Eccl. ij. Ve
his q̄ ꝑdiderūt ſuſtinētiā. Secūdo ꝓpter premij eterni
ꝓmiſſionē. q̄ꝛ dič apl's. ij. Thimo. ij. Si ſuſtinem9 ⁊ cō
regnabimus. vbi dicit glo. Suſtinere eſt onus ſup ſe te
nere. homo. n. onus tribulationis tenēs nō dȝ depone
re. ſed patienter dñm ſuſtinere; vt ip̄e veniēs in iudicio
poſſit ab eo laborē tollere et p̄miū tribuere. Nā omnes
ſuſtinentie ſue capient premiū. ſicut petiuit Eſa. xxxvj.
Da dñe mercedē ſuſtinentib9 te. Jdeo dixit dauid pſ̄.
cxix. Suſtinuit aīa mea in verbo ei9. Glo. q̄ vitā eternā
ꝓmiſit poſt veniā. et non ſolū ipſe ꝑ premio vite eterne
ſuſtinuit. ſȝ etiā quēlibet hoīem ſuſtinere monuit. Pſ̄.
xxv. Suſtine dñm. q. d. Quod ꝑ dño pateris nō te ter
reat tribulationū acerbitas. q̄ꝛ te ſequiŧ p̄mioꝝ mlt'ipli
citas. Ad que nos ꝑducat ⁊c̄.

¶ De eadē dñica ex euāgelio. Sermo.

ASſumpſit Jeſus duode
cim diſcipulos ſuos. et ait illis. Ecce aſcendi-
mus hieroſolymā ⁊ ꝯſummabunŧ oīa q̄ ſcri-
pta ſunt ꝑ ꝓphas de filio homīs. Jta ſcribiŧ Luč. xviij.
Dicunt certi naturales q̄ melodia expellit ab hoīe de-
T mones. Et ꝓpter hoc dicit Guido in muſica q̄ ſunt q̄-
dā demones q̄ melodiā ſuſtinere nō valent. et hoc tra
hiŧ ex. j. lib. Regū. c. xvj. vbi legiŧ q̄ Saul affligebatur
a ſpū maligno. ⁊ dixerūt ei ſerui ſui. Ecce ſpūs mal9 exa
gitat te. i. cōmouet aut ꝯturbat. queraŧ aūt regi hō ſci-
ens pſallere in cythara vt pſallat manu ſua vt leuius fe
rat. Adductus eſt igiŧ dauid. et q̄ñcūq; ſpūs malus ar
ripiebat Saul: tūc dauid ꝑcutiebat cytharam ⁊ leuius
ferebat vel refocillabaŧ ſpūs ſaul. recedebatq; ſpūs ma
lus. Et dicit Nicolaus de lyra. in glo. q̄ melodia attra
hit ad ſe mentis attentionē. et ſic ſenſibiliter videmus
hoīes audientes melodiā alia circa ſe facta vix ꝑcipere.
et ꝑ cōſequēs ab alio retrahit. ⁊ ſic pōt alleuiare afflicti
onē a demone cauſataȝ in hoīe: inq̄tū attrahit ad ſe af-
flictionis ꝑceptionē. ſȝ demonē affligentē nō pōt expel
lere. q̄ꝛ ſacra ſcriptura aſſerit demōes eſſe de natura an
gelica. ⁊ q̄ꝛ naturalia manſerūt in eis integra opoꝛȝ di-
cere q̄ nulla res ſenſibilis aut virtus coꝛpalis. pōt ī eis
aliq̄d opari directe vl' indirecte cū ſint oīno ſpuales ſhe
Sȝ ad textū dič q̄ ꝑ melodiā v̄tute coꝛpali nāli ſaul le-
ui9 poterat ferre. vt iā dictū eſt. ſȝ ꝑ eā ſic nō recedebat
ſȝ magis virtute diuīa īmediate vl' mediate angelis ſan
ctis et merito Dauid q̄ laudes diuīas in cythara cāta-
bat ꝑ ſalute ſaulis. Et ad dictū Guidonis dič q̄ nō ſit
curādū cū nullius ſit auc̄tis. vel pōt dici q̄ ad melodiā
expellūtur demones ꝓpter ſanctitatē melodiā facientis
vt dictū eſt de dauid. Quid tñ de hoc plenius ſit ſentiē
dū doctorib9 eſt ꝯmittendū. ſȝ illud dictuȝ mathemati-
coꝝ dicentiū q̄ q̄dā demones nō p̄nt ferre melodiaȝ ſȝ
recedāt audiētes eā. h ponitŧ ꝑ ſilitudine tanq̄ exēplo.
Et dicit Ariſt'. j. poꝝ. Exempla ponim9 nō q̄ ita ſint
ſȝ vt addiſcentes ſentiāt qd̄ addiſcāt. Quid ḡ ꝑ hoc mo
raliŧ deſignaŧ exemplū. Per melodiā intellige xp̄i paſſi
onē q̄ eſt melos in aurib9 hoīm deuotoꝝ ⁊ in coꝛde iubi
lus bonoꝝ. Spernunt. n. oīa mundi gaudia vt dulcioꝛ
ſit eis paſſionis memoꝛia. Sič btō Aug. q̄ ait li. ſoliloq̄.
Dñe dilexiſti me plus q̄ te. q̄ꝛ mori voluiſti ꝓpter me.
tam caro p̄cio redemiſti me. de ſupplicio vocaſti me. de
ſeruitio retraxiſti me: vt memoꝛiale tuū ſp̄ eēt mecū. et
nunq̄ recedat de coꝛde meo: q̄ꝛ ꝓpter me noluiſti recede
re de cruce. Sed ꝑ cytharā intellige xp̄i carnē in q̄ facta
ſeu tacta eſt melodia paſſionis. Jgiŧ dauid tūc cytharā
ꝑcuſſit. cū paſſionē ſuā xp̄s in carne fiendā diſcipul' ſu-
is p̄dixit dicēs ī euāº hodierno de ſeip̄o. Tradeŧ enim
gentib9 ⁊ illudeŧ et flagellabiŧ ⁊ ꝯſpueŧ: et poſtq̄ flagel
lauerint occident eū. Jſta quidē melodia recoꝛdatōnis
paſſionis xp̄i mox cūcta fugat demōia. Sed q̄ꝛ ī his la-
ſciuis dieb9 carniſp̄uij demones magis circa hoīes ver
ſanŧ: ad multas vanitates ⁊ peccata eos incitando q̄re
ad fugā ip̄oꝝ ſancta eccleſia legit de paſſione euāgeliuȝ
cū dicit Aſſumpſit Jeſus. Jn q̄ duo p̄ncipaliter deſcri
bunŧ. ſ. chꝛiſti paſſionis p̄nūciatio. ibi. Aſſumpſit Jhs
xij. Ceci clamātis illumīatio. ibi. Cū appꝛop. hieroſoly.
Circa primū eſt notandū q̄ xp̄us ⁊ dyabol9 in hoc tē- D
poꝛe incq̄liŧ hoīes aſſumit. Primo igiŧ aſſumit xp̄s ho
mines ad ſobꝛie viuēdū: cū dič Luč. xxj. Attēdite autē
vobis ne foꝛte graueŧ coꝛpa vr̄a crapula et ebꝛietate. Fa
cit. n. xp̄s ad inſtar venatoꝛis q̄ ſobꝛie paſcit accipitres
q̄ꝛ ip̄oꝝ dieta debet eſſe oꝛdinata. vt dič mgr̄ li. ꝓprieta.
xij. de auib9. vt vicȝ nō ſit nimis tenuis nec nimis lau-
ta. ex abundanti. n. cibo impinguāŧ et tunc inſoleſcunt
⁊ pingueſcūt ⁊ ad reclamatoꝛes redire dedignanŧ. Si
v̄o cibus fuerit nimis paucus deficiūt accipitres. ⁊ im-
potentes efficiūŧ ad p̄dandū. Moꝛa. ꝑ accipitrē intelli
ge quēlibet ſacerdotē. q̄ꝛ ſič accipiter ſm̄ Jſid. dr̄ ab acci
piendo eo q̄ capit alias aues. ſic debent ſacerdotes acci
pere alios hoīes errātes de fauce demonis ⁊ reſtituere
deo ꝑ ꝑtes ſatiſfactionis. Jſtos inq̄t aſſumit xp̄s ad ſo
bꝛie viuendū. ex q̄ oīm ſunt exemplar alioꝝ. non ſe p̄nt
abſq; ſcandalo pp̄li nimiū iſtis trib9 dieb9 cibis impin-
guare. Jdeo dr̄ di. iiij. c. deniq;. Sacerdotes ⁊ dyaconi
et reliq̄ q̄s eccl'aſtici gd'9 dignitas exoꝛnat a q̄nq̄geſima
ꝓpoſitū ieiunādi incipiāt: ⁊ ſunt verba Grego. Sȝ q̄a
p̄ns dñica dicitŧ q̄nquageſima p̄nīe ⁊ triſticie. in q̄ quili
bet de pc̄tis penitere volētes ꝯgruū eſſet vt ieiuniū ſuū
in ip̄a inchoarent vt ſic ſobꝛij ꝑdurarent. S. d. tñ dr̄ de
ꝯſe. di. iij. c. ſacerdotib9. i. ep̄is in ꝯcilio ꝯgregat' oīb9 de
cretū eſt. vt añ paſchaleȝ ſolennitatē nō q̄nquageſima:
ſȝ. xl. teneaŧ. Ad hoc dicit Bar. brix. q̄ h loquiŧ de ieiu
nio generali qd̄ oīb9 iniungiŧ. ibi aūt loquiŧ Gre. de ie-
iunio ſpāli qd̄ clericis ſuadeŧ. ideo ꝑſuaſio aut ꝯſiliū qd̄
impleŧ eſt ꝑfectoꝝ. et addit Bar. in glo. immo inq̄t nō
eſt ſeruanda quinquageſima. q̄ꝛ ſeruaŧ p9 paſcha. Vbi
nota. dicūt doct. q̄ triplex eſt quinquageſima. p̄ma eſt
hodie et finiŧ in die paſche. et dr̄ quinquageſima triſti-
cie ⁊ p̄nīe. Secūda quiquageſima incipiŧ in die paſche
et durat in diē penthecoſtes. ⁊ eſt quinq̄geſima leticie.
Tercia quinquageſima durat a ſabbato p9 paſcha vſq;
ad ſabbatū poſt penthecoſtes. in q̄ duplex caniŧ alleiu-
ia ſignificās duplicē ſtolam coꝛpis vicȝ ⁊ aīe quā de9 da
bit ſanctis in fine mūdi. iō dixit glo. q̄ quinquageſima
ſeruaŧ poſt paſcha. Alio modo ꝑ accipitres intelligunŧ
generaliter oēs hoīes q̄s xp̄s aſſumit ad ſobꝛie viuen-
dū in his trib9 dieb9 pꝛincipaliter qd̄ patet ex his. q̄ꝛ ho
die legiŧ euāgeliū de paſſiōe ſua. Jn q̄ q̄dē paſſiōe adeo
ſobꝛie vixit q̄ p̄ ſiti dixit. Sitio Joh. xix. et quid ꝑ hoc
vult: certe nihil aliud niſi vt oēs fideles ad ſobꝛietateȝ
inducat. valde. n. ſunt culpabiles ipſi homines qui no-
lunt ſe a nimijs repletionib9 abſtinere ꝓ quib9 xp̄us in
ſua paſſione benedicta voluit famē ⁊ ſitim ſuſtinere. q.
d. xp̄s. Habete me ꝑ exēplo ſicut ego ſobꝛie vixi. ſic et
vos viuite. Nihil enī eſt qd̄ fideles xp̄ianos ad ſobꝛie-
tatem inducit q̄ xp̄i venerāda paſſio. Cum eī pius hō
cogitat xp̄m felle ⁊ aceto potatū triſtaŧ ſe p̄cioſis potib9
ſanatū. Q̄ꝛ enī paſſio ducat ad ſobꝛietatē trahiŧ ex ver-
bis btī Bern̄. li. medita. Cū dyabolus parat mihi inſi-
dias fugio ad vulnera dei mei ⁊ recedit. Sed quid ſunt
inſidie niſi crapule ⁊ delicie quib9 dyabol9 ponit īſidias

vt capiat eoꝝ animas. quia dicit beatus Auguſtin⁹ li.
xv. ꝯfeſſ. Dum ad quietam ſocietatem ab infantia trãſi
tur in ipſo tranſitu laqueus concupiſcẽtie inſidiat̃. Si
igit̃ vis euadere has inſidias fuge ad vulnera xp̃i paſſi
onem eius memorando. et fugit a te dyabolus. Idcir-
co chriſtus vt remediũ relinqueret ꝯtra gulã ait Treñ.
iij. Recordare paupꝫtatis mee ⁊ tranſgreſſionis. abſin-
thij et fellis. et ſic patet ꝙ xp̃s aſſumpſit ſuos ad ſobrie
viuẽdũ. Sed econtra dyabol⁹ ſuos ſeruitores ad plene
ſe replẽdũ. Sicut enĩ carnifex replet et ĩpinguat boues
X ꝗs vult occidere ad coquinã. ſic dyabolus nũc ꝑ gulaꝫ
replet quos vult mactare ad gehennã. ⁊ hoc facit taꝫ in
ſacerdotib⁹ religioſis ꝗ̃ ſecularib⁹ aut laicis ꝑſonis. ſũt
enĩ multi de ſacerdotib⁹ q̃ in hoc tp̃e ſe vſqꝫ ad mediuꝫ
noctis inebriant. ⁊ fecũdos calices exhauriũt vt ſic intel
ligentiã ꝑdãt. qꝛ dicit beatus Iero. Nihil obruit adeo
intelligentiã vt comeſſatio ⁊ ebrietas. Cui ꝯcordat Se
neca. Ciborum copia ſubtilitas animi impedit̃. Et ſa-
piens loquẽs de vino et ebrietate dicit. Quicunqꝫ his
delectat̃ nõ erit ſapiens Prouer. xx. Idcirco põt dici d̃
ipſis hoc verbũ euange. Ipſi nihil hoꝝ intellexerunt. li
cet enĩ euan. preſens ad miſſam qd̃ tractat de paſſiõe le
gerunt. in quo de ſobrietate inſtructi fuerunt. tñ ꝓpter
abundantiã cereuiſie fortaſſis ⁊ vini intelligentiam ita
obnubilauerunt vt de paſſione xp̃i nihil intelligant. qꝛ
dicit Iob. xxviij. Sapientia nõ inuenit̃ ĩ terra ſuauiter
ſeu in crapula viuentiuꝫ. Sed de religioſis taceto. qꝛ ſe
nõ ſolum his dieb⁹ ſed etiã in alijs tp̃ib⁹ ad bibendum
incitãt. et plenos interdũ ciatos hauriũt: qd̃ tñ ꝓhibet
Inno. iij. de vita ⁊ ho. cleri. c. a crapula. et ebrietate cleri
ci oĩs diligenter abſtineant. nec ad bibendũ vinũ q̃ſ-
ꝗ̃ incitet̃ cũ ebrietas mentis inducat exiliũ et libidinis
ꝓuocet incentiuũ. Vnde illũ abuſuꝫ penitus diſcerni-
mus abolendũ. quo ad potus equales ſe obligant po-
tatores. ⁊ ille iudicio illoꝝ plus laudat̃ q̃ calices fecũdi-
ores ⁊ pleniores exhaurit. Siquis aũt ſuꝑ his ſe culpa-
bilem exhibuerit: niſi a ſuꝑiore cõmonit⁹ ſatiſfecerit ab
officio ⁊ beneficio ſuſpẽdat̃. hec Inno. Idcirco de tali-
bus religioſis poteſt exponi verbũ euangelij qd̃ ſeq̃tur
Et erat verbũ iſtud. ſ. de chriſti paſſione dictũ abſcon-
ditũ ab eis. Vnde refert Helynandus ⁊ Vincent̃. in
ſpecu. hyſtor̃. li. xxx. c. vj. qꝛ anno dñi. M°. clxiij. tempo-
re Frederici primi fuit in anglia vir quidã magnarũ vi
riũ corporis. Hic poſt multa pctã rep̃henſus a ſua ꝯſci
entia ꝓpoſuit hieruſalem ire vt ibi vires ſuas expendẽt
in ſeruitio dei. et de hoc conſuluit quendã abbatem or-
dinis ciſtercieñ. qui ꝑſuaſit ei vt crucem religionis acci
peret. qd̃ et fecit. Hic igit̃ cũ quadaꝫ die de neceſſitate
ad lectum rediret vidit ſupra quandam trabẽ dormito
rij demonẽ ſedentem in ſpecie ſymie ⁊ cepit cogitare ꝙ
dyabolus eſſet. qꝛ in illo ordine tales nutriunt̃. dyabol⁹
aũt ſentiẽs ſe cognitũ deſilijt de trabe ſuꝑ illũ. et verbe-
rauit eũ tam fortiter ꝙ ſanguis de narib⁹ ⁊ ore exibat. ⁊
hoc facto euanuit. Illo aũt clamante fratres excitati ſũt
et videntes illũ tãgrauiter leſuꝫ. portauerũt in infirmi-
tatoriũ qui iacuit trib⁹ dieb⁹ ſine ſenſib⁹ in lecto ſuo ma
gis mortuus ꝗ̃ viuus videbat̃ apertis oculis nihil vide-
bat. Qui cũ iaceret apparuit ei ſanctus Benedict⁹ dicẽs
Benedicite. ⁊ ille. dñs. queſiuit. quis es inq̃t dñe: ego
ſum inq̃t frater Benedictus. ſeq̃re me. ⁊ ſecutus eſt eũ
in ſpũ. Cõmiſitqꝫ eũ Raphaeli archangelo. q̃ duxit eũ
ad locũ penarũ. vbi inter ceteras vidit ꝑſonas religio-
ſas diuerſas. monachoꝝ. monialiũ. epõꝝ. preſbroꝝ. cle-
ricoꝝ. quoꝝ aliqui ridebant. ⁊ clamabãt. alij ꝯuiciabãt.
alij ſtudebant gule ſatiande. alij libidini explende. non
ꝙ iſte voluptates poſt mortem ſint. ſed ad maiorẽ ꝯfu-
ſionem ⁊ cruciationẽ ſiltitudines pctõꝝ p̃teritoꝝ in ipſis
ſuis cruciatib⁹ repñtant. de hoc cogentib⁹ eos demoni
bus q̃ eos etiã poſtea ꝑcutiebãt cũ fuſtib⁹ ꝑ capita vſqꝫ
ad excuſſionẽ cerebroꝝ ⁊ eiectionẽ oculoꝝ. ⁊ hoc inceſſa

biliter. Iam dicta poſui vt. ſ. clerici magis ad ſobrieta-
teꝫ ſint proni. Sed q̃d de laicis dicã neſcio. qui plus ſo
lito his trib⁹ dieb⁹ cibos carniũ appetũt ⁊ q̃ſi noua aui
ditate ⁊ ad medias noctes ingurgitãt. ſeqꝫ nõ alit̃ hui⁹
ſancti tp̃is obſeruationem ſuſcipere putãt. vt dic̃ Gre.
de ꝯſe. di. iiij. c. deniqꝫ. §. de ip̃a. qd̃ vtiqꝫ fit dyabolo ꝓ-
curante. qꝛ ſcit ꝙ multas ꝯtumelias deo ꝑ hoc faciunt
Prima. qꝛ gula viliſſimam creaturã. ſ. ventreꝫ deificat.
Iuxta illud ap̃li ad philip. iij. Multi. n. ambulãt. Glo.
in via ꝑuerſa quos ſepe dicã vobis. Nunc autẽ ⁊ flens
dico inimicos crucis xp̃i. quoꝝ finis interitus. q̃ꝝ de⁹
venter eſt. Et dicit eos notanter inimicos crucis xp̃i qꝛ
in hoc ꝙ ventrẽ ꝓ deo colunt: inimicant̃ paſſioni chri-
ſti que facta eſt in cruce. vel ꝯ̃triant̃ charitati quã dñs in
cruce oñdit. Ideo de ip̃is põt exponi ſequẽs v̾bũ euan-
gelij hodierni. Nõ intelligebãt que dicebant̃. qꝛ ꝗ̃uis
ꝑ p̃dicatorem dĩ de ipſis hodie ꝑ paſſioneꝫ chriſti. in q̃
magnam ſitim fameqꝫ ſuſtinuit. attñ hoc nõ intelligũt
ſed ventrẽ replẽdo ip̃m ꝓ deo colũt: qꝛ dicit Aug. Hoc
ab homine ꝓ deo colit̃ qd̃ p̃ ceteris ab eo plus diligit̃.
Secũda ꝯtumelia ꝙ de templo ſpũſſancti coq̃nã faci-
unt. Dicit. n. ap̄ls. ij. Coꝝ. vj. Vos eſtis templũ dei vi
ui. De hoc templo faciũt coq̃nam q̃ adeo replent ſe cib⁹
et potib⁹ ꝙ ignis naturalis nõ ſufficit illud decoquere.
Sed tamen ex lignis viridib⁹ ⁊ humidis facit fumuꝫ
q̃ hoĩem reddit pigrũ ⁊ ſomnolentũ. Tercia ꝙ multuꝫ
ſe a deo elongant. Contingit enĩ ingurgitatis ſicut acci
pitrib⁹ impinguatis. q̃ ad reclamatoriũ redire dedignã
tur. ꝫ ſe longe a dñis ſuis elongant. Quid eſt reclama-
toriũ niſi dei tẽpliũ. in quo dñs clamabit in die cinerum
Conuertimini ad me in toto corde vr̃o. Sed q̃ ſe nunc
impinguãt cibis ⁊ potib⁹. tũc dedignãt̃ venire. nec vo-
lunt redire ⁊ penitere ꝫ adhuc plura mala exercere. Iõ
de illis dicit dauid. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ cõ
ſtringe q̃ nõ approximant ad te. vbi dicit glo. Nõ ap-
proximantes ad deũ ſunt hoĩes cibo ⁊ potu ſe replen-
tes. q̃bus Dauid optat maxillas ꝯſtringi. ⁊ parcius vi
ctualia dari vt ſic ſaltem ad deũ cogant̃ approximare ſi
cut accipiter famelicus ad dñm ſuũ. Scd̃o xp̃s ſibi ſu- Z.
os famulos aſſumit ad cõpatiendũ. vult. n. vt cõpatia
mur ſue paſſioni in hoc qd̃ dicit euãgeliſta. Aſſumpſit
Ieſus diſcipulos ſuos et ait illis Mat. xx. ſecreto. Ecce
aſcendimus hieroſolymã ⁊ ꝯſum. oĩa q̃ ſcripta ſunt per
ꝓphas de filio hoĩs. tradet̃. n. gentib⁹ ad illu. ⁊ cõſpu. ⁊
poſtq̃̃ flag. occidẽt eũ ⁊ tercia die reſurget. Quid. n. per
hoc vult xp̃s ꝙ in hac dñica in q̃ homines vt frequen-
ter ſunt ad malũ proniores ⁊ laſciuiores: ꝑmittit legere
euãgeliũ de ſua feliciſſima paſſione. niſi poſtpoſita mũ
di vanitate ſtudeamus ei paſſo ꝯdolere. qꝛ dicit Berñ.
li. de ꝯſidera. ad Euge. papã. Indign⁹ eſt chriſti paſſio-
ne feliciſſima q̃ nõ chriſto patiẽti totis virib⁹ ſtuduerit
cõdolere. Ideo deuotus doctor Amandus in hora. ſa-
pi. li. j. c. xv. compatit̃ xp̃i paſſioni. Inſuper exclamãs ꝯ̃
iudeos qui xp̃m crucifixerunt: dicẽs. Qualiter o cruen
te beſtie leõib⁹ ferociores. lupis rapacib⁹ ſeuiores. agnũ
illum manſuetiſſimũ ſpecioſuꝫ p̃ filijs hoĩm. nobileꝫ ac
delicatũ. piũ ac manſuetũ ſic torquere potuiſtis. O de⁹
meus vtinã tunc fuiſſet famulus preſens dũ hec agebã
tur vt pietas ⁊ cõpaſſio que eis defuit in me completa
fuiſſet. Profecto ſi poſſibile fuiſſet: ſalua humani gene-
ris redemptione. ego aĩam meã ꝓ vita tua poſuiſſem.
Ecce quanta deuotio ſimul ⁊ ꝯpaſſio in mente huius
deuoti famuli chriſti fuit cũ hec verba dixit. Sic ⁊ nos
hodie deuote ptractare debemus xp̃i paſſionẽ. ſicqꝫ in-
citamur ad virtutes poſtponendo mũdi vanitates. q̃
enĩ humilit̃ meditat̃ xp̃i paſſionẽ vix aut nunq̃̃ poterit
ſupari. Vnde legitur ꝙ q̃dã deuotus homo ſe in loco
ſecreto abſcondit. ⁊ ibi recolebat vt ſciebat ⁊ poterat q̃-
modo xp̃s natus fuit. in mũdo ꝯuerſatus. mlta turpia
⁊ obprobria ꝓ nobis paſſus. ſ. illuſionem. flagellationẽ

et conſputionē. et tandē mortē. Et cum hoc dixiſſet ſp
dicebat ꝙ ſibi ꝓfecerat ad bonū plus ꝙ̄ totū qđ al's fa-
ciebat. ꝓpter qđ dicit Bonauent. cardinalis. Si vis o
homo vt de virtute in virtutē: de grā in grām in meli⁹
ꝓficias quotidie nullo ſtrato impedimēto quanta po-
tes deuotione ꝑcurras ꝛ mediteris dn̄i paſſionē. Hec
ille. Sed q: in his trib⁹ dieb⁹ ꝛ fortaſſis nō excepto die
cinerū hoīes currūt de vicio in viciū. de malo in peſſi-
muz. bonū eis eſſet vt cū matre ſancta eccleſia in corde
ipſoꝝ haberet felix paſſionis chriſti memoria. Sz econ-
tra dyabolus aſſumit famulas et famulos ad xp̄m de-
ridendū. ꝛ hoc facit principaliter in chorizātib⁹ q̄ p om
nē modū irridēt xp̄i paſſionē. Primo vt xp̄us extendit
manus ſuas in cruce. Sicut de hoc p̄dixit Eſa. lxv. Ex
pandi manus meas ad populū non credentē q̄ gradit
vias nō bonas. Sic etiaz chorizātes ī deriſionē xp̄i cru
cifixi expādūt man⁹ ſuas ad ſuos amatores: vl' amatri
ces et neſciūt ꝙ tales tact⁹ manuum valde ſunt nociui
Nā ſapiens ſcribēs de tactu mulieris dicit. Qui tenet
eam q̄ſi qui apphendit ſcorpionē: vt plane habet Ecci.
vij. Itē vincula ſunt manus eius Prouer. vj. Dicit eti
am btūs Jero. Nunq̄d pōt hō abſcondere ignez in ſi-
nu ſuo vt veſtimenta eius nō ardeant aut ambulare ſu
per prunas ardentes vt nō comburent plante ei⁹. Sic
qui ingredit choreā ad vxorem ꝓximi ſui nō erit mun-
dus cū tetigerit eam. Scđo xp̄s habuit pedes cōfixos
cruci quos mouere non potuit. chorizantes aūt in blaſ-
phemiā xp̄i mouent pedes et totuz corpus. et de q̄libet
exponi pōt illud Job. xv. Cucurrit aduerſus deuz ere-
cto collo ꝛ pingui ceruice armatus ē. Similit illud pſ̄.
In circūitu impij ambulant. Sed ille ſaltus eternā tri-
bulationē p̄figurat. qđ ſic ꝓbo. dicit Iſid. in hyſto. na.
Cū eſtiuo tp̄e piſces ſaliūt extra aquas maris. ventus
maris et pluuia atq; aure tempeſtates ꝯſequuntur. cu
ius rō eſt. Sentiunt. n. ex nā aduenire pluuiā q̄dā mo
do p̄muniri ſe volētes radijs ſolarib⁹ ſe exponūt. Mo
raliter ꝑ piſces ſignificant hoīes. ꝑ tempus eſtiuū, vita
gratie in p̄nti. vbi ip̄i hoīes poſtpoſita om̄i laſciuia q̄re
re debent dei grām. Si aūt tanq̄ aquoſi ꝛ effeminati ſa
liunt cū mulierib⁹ chorizando ventū tribulationis plu
uiā miſerie ꝛ intēperiē calamitatis eterne in eis p̄figu-
rant euenire. Quia dicit Job. xxj. Tenēt tympanum ꝛ
cytharā ꝛ gaudēt ad ſonituz organi. ꝛ ducunt in bonis
dies ſuos. et in puncto ad inferna deſcendunt. Idē re-
fert Iſid. de delphinis q̄ adeo ſunt veloces ꝙ ī mari ni
hil eſt eis velocius. Sed plerunq; ſalientes naues trāſ-
uolant ſaltus eoꝝ indicit futurā tēpeſtatē. Quid ſūt del
phini niſi homines q̄ ſi tranſiliūt naues humane vite
chorizando eterna tēpeſtas comitat: ſicut ꝓbat Guilh.
in apia. c. lxxvij. Mulier ꝓcax ꝛ vana erat in brabantie
ꝑtibus in quadā villa q̄ omni fere feſto choreas iunge-
re cōſueuit ꝛ factum eſt vt iuuenib⁹ viris ad ſaltū iuxta
choream ludētib⁹ vni eoꝝ pylā ferire conanti baculus
de manu euaderet. et dictam mulierē ducentem chore-
am ꝑcuſſam in capite mox necaret. Hoc vt om̄es vide
rēt ꝯfuſi ſunt ꝛ corpus ad domū ꝓpriā detulerūt. Pre-
ſbytero aūt dicturo vigilias venienti: ecce thaurus ni-
gerrimus imo demon peſſimus cū mugitu occurrēs fe
retrū cū corpe deiecit. et cū cornib⁹ illud diſſipans mem
bratim confodit. ita vt viſcerib⁹ hincinde diſperſis fe-
tor intolerabilis diſꝑgeret. Fugientib⁹ ergo cunctis ca-
dauer laceratū vſq; in craſtinū ſolū relinqtur. quouſq;
euaporato fetore cognati eius intrare poſſent ad corp⁹
et ſublatum extra cimiteriū ſepelierūt. Ideo dicit Cri-
ſoſto. ſup illud Math. xiiij. Die natalis Herodis. Vbi
ſaltus ibi dyabolus. Neq; . n. deus dedit nobis pedes
ad hoc vt cum camelis ſaltemus: ſed vt cū angelis cho
rum faciamus. In ſaltib⁹ em̄ letant demones ꝛ exultāt
miniſtri demonū. Tercio in cruce xp̄s nudus pepēdit
Sicut conquerebat Job. j. Nudus egreſſus ſuz de vte
ro matris mee nudus illuc reuertar. Sz chorizantes in
deriſionē crucifixi ſe meliorib⁹ induunt veſtimentis vt
bene de ipſis dicat illud Pſ̄. cxliij. Filie eoꝝ compoſite
circūornate vt ſilitudo templi. Solent em̄ ipſe matres
ornare filias ſuas ad choreas ire volentes ꝛ ad vanita-
tes mundanas. Sed a deo puniunt. vt patet in exem-
plo quod poſui ſ. dn̄ica. iij. poſt ephie ſermone. j. D. P A.
Quarto chriſtus in cruce coronā ſpineā habuit. chori-
zantes aūt habent ſerta de florib⁹. Quare dicit Bern̄.
in pſona chriſti. Tu homo es ꝛ habes ſertū de florib⁹. ꝛ
ego deus ꝛ homo habens coronā de ſpinis. Tu habes
cirotecas in manib⁹. et ego clauos defixos. Tu in albis
veſtib⁹ tripudias: et ego ꝓ te deriſus fui ab Herode in
alba veſte. Tu tripudias cū pedib⁹. et ego cū pedib⁹ la-
boraui. Tu in chorea brachia extendis in modum cru-
cis in gaudio. et ego extendi in obprobriū. Ego in cru-
ce dolui. et tu in ea exultas. et tamen reuertere ad me et
ego ſuſcipiaz te. Hec Bern̄. in pſona chriſti. De ſertis
refert Guilh. ſm alios. Tho. in li. apiar. c. xxvij. Qui-
dam frater nomine Johannes in Bononia pplo p̄di
cauit. viditq; ꝙ ſertis tot⁹ populus ſedebat coronatus
finito ſermone dixit. Pudeant membra fidelis ppli ro
ſis aut florib⁹ ſub ſpinato capite chriſti coronari. Et ad
dit excōico ſerta roſaꝝ nō populū. q̄b⁹ ille vtit in pecca
tum. Deſtitit ergo populus a maiore vſq; minimū por
tare ſerta. Poſt nonnullos dies ſolēnes nuptie celebrā
bāt in vrbe. aderat ꝛ puer iunior qui ſertuz ex roſis tm̄
portabat in manu. Quod vt vidit adoleſcēs ſupbus ra
puit ſertū ex manib⁹ ꝛ ꝯtumax poſuit ſup caput. Nec
mora. flama edax ſertū inuaſit. ꝛ anteq̄ illud adoleſcēs
deponere poſſet oēs crines capitis eius exuſſit. Cōuer-
ſus igit ppl's in ſtuporē ſancti viri verba timere didicit
et deū benedixit. Quinto xp̄s habuit caput inclinatuz
ſub ſpinea corona. q: dr̄ Joh. xix. Inclinato capite emi
ſit ſpūm. Chorizantes erigūt capita ſua ſub corona ant
ſto florido. q: currit aduerſus deū erecto collo. vt Job.
xv. Sexto ſicut chriſtus in omnib⁹ membris ſuis patie
bat ſic chorizans in oīb⁹ mēbris delectat. Sz de hac de
lectatione ſeu leticia dic btūs Aug. Seculi leticia eſt im
punita neq̄tia. Ideo legit ꝙ in ſaxonia quidā p̄ſbr ſcti
Magni martyris cū celebraret audiēs puellas choreas
ducentes ꝑ eccliam ꝛ ip̄m impediētes eis p̄catus ē. vt
cantātes manerent ꝑ annū integrū nō mādućates nec
bibentes. ſꝫ cantātes. Primū vſq; ad genus. deinde vſ
q; ad femora merſe ſunt donec eas. ſ. hūbertus ep̄s co-
lonien̄. ſoluit. quedā ex eis cito obierūt. quedaz vō diu
viuentes penā ſuā tremore membroꝝ ſoluerunt. Ecce
ꝙ hec inanis et inepta leticia tamdure eſt punita. haut
dubiū q̄n adhuc laſciuas choreas ducentes a deo gra-
uiter punient. Septimo in cruce xp̄s dulciter cantauit
cum ꝓ peccantib⁹ exorauit: Luce. xxiij. Pater ignoſce
illis: q: neſciūt quid faciunt. Chorizantes aūt dulci can
tu peccatorib⁹ nō ꝓſunt. ſꝫ ꝑ hunc a dyabolo capiūt et
decipiūt. Qđ ꝓbat in natura. Dicūt naturales ꝙ ara-
bus eſt quidā piſcis q̄ ſic capit. Nam piſcator in aquaz
mittit ꝑticā. in q̄ ſunt aliq̄ campanule. et iuxta eam po-
nit rhete ꝛ pulſat campanulas q̄s piſcis libenter audit
ꝛ appropinq̄t rheteq; ſic intrat ꝛ capitur. Per hunc pi
ſcem intellige ſecularē adoleſcētē ꝑ piſcatorē ip̄m demo
nē. Sed ꝑ particā ſubaudi choreā. ꝑ cāpanulas vō can
tantes puellas. Cū ergo dyabolus vult decipe ꝛ capere
mundi adoleſcētes facit choreas in q̄ ſunt puelle quaſi
cāpanule ſonantes. in qua voce ip̄i delectātes capiūtur
Vel per campanulas intellige inſtrumēta muſicalia q̄
rū ſonitu multi decipiunt. Refert Guilh. in li. apia. c.
vij. ꝙ in ep̄atu cameracenſi puella quedā cantilenis et
choreis aſſidua. cū q̄dā die duceret choreā. eam ꝯfeſtim
cantatricē turbo rapuit ꝛ in altum deferens illam ma-
lignus ſpiritus crudeliter verberauit ꝛ flagellauit. ict⁹
q̄dē plurimi audiebant. ſed videre nō poterāt ferientē

ſed ⁊ mulierē audiebāt in aere clamantē. ⁊ poſt modicū
interuallū cecidit ⁊ mortua eſt nimis terribilis ad vidē
dum. Octauo xp̄s p̄ dolore clamās moriebat̄. chorizan
tes aūt p̄ gaudio nihil cogitant de xp̄i aut ipſorꝝ morte
ſi eni̅ p̄cipue de morte ſua cogitarēt ſatis fatuū choreas
ducere eſtimarēt. q̄tidie enī ducimur ad mortē in quo
nemo vel paululū ſtare vel tardius ire p̄mittit̄. ſʒ vrgen
tur om̄s pari motu. Idcirco ad ꝓbandū hec oīa ſic le
git̄ in li. de donis. vij. ſp̄ūſſancti. Quidā nobilis filium
B ſuū dilectū deo dedicauit in religione. hic cū ſemel corā
cruce oraret venit ſibi in mentē quid eēt ꝙ hominē pl᷒
alliceret ad peccandū. ⁊ in q̄ deus vituparet̄ dū̄ igit̄ ſic
cum lachrymis oraret. vidit iuuenē pulcerrimū ⁊ cum
eo chorizationē magnā qui tranſiēs circa crucē in p̄mo
circūitu quilibet dabat vnū ictum ſup̄ clauū crucifixi.
Cumqꝫ facerēt ſcd̄m circūitum coronā de capite chriſti
leuātes ante crucifixi imaginē pedibꝫ cōculcabant. In
tertio circūitu planct᷒ eius deridebant. In quarto i fa
ciem eius ↄ̄ſpuebant. In quinto latus eius p̄forabant.
In ſexto circūitu eū blaſphemabāt. Quo facto iuuenis
ducēs chorea̅ ducit ad eū. ⁊ ait. Tu rogaſti deū vt oſtē
deret tibi quid plus hominē alliceret ad peccatū. ⁊ in q̄
magis de᷒ vituparet̄. Iō ex p̄cepto ego q̄ ſum p̄nceps
inferni ⁊ ꝓcurator chorizationis veni huc cū miniſtris
meis vt tibi exponam qđ rogaſti. Primo igit̄ colligatio
et extenſio manuū extenſionem brachiorꝝ chriſti in cru
ce ꝓ nobis repreſentat. quā ipſi taliter derident. Solēt
etiā ſe chorizantes coronare ſertis ⁊ roſis ⁊ floribꝫ. hoc
mō coronam chriſti ſpineam irridendo. Cantāt etiam
alacriter ⁊ rident cachinnis in vitupiū planctus ⁊ cla
moris chriſti in cruce. Ornant ſe deniqꝫ veſtibꝫ irriden
do Ieſum humilē nudū pendērē in cruc. Oſculant̄ eti
am ſe mutuo chriſtum a iuda oſculatū irridendo. de
pingunt faciē ſuā irridēdo cōſputatā et velatā faciē xp̄i.
Per tranſitū fit deriſio xp̄i q̄ baiulans ſibi crucē exiuit
in eū q̄ dr̄ caluarie locū Ioh. xix. Sed p̄ leticiā cordis
apitur latus. ſed p̄ ornatū cōſpuit̄. Et addidit dyabol᷒
In chorea vtor oībꝫ armis meis. et lʒ dyabolus in cho
rea multa habeat arma ad decipiendū tn̄ potētiora ar
ma que habet dyabolus ſunt mulieres ornate. qđ patʒ
ex hoc ꝙ dyabolus elegit mulierem ad decipiendū p̄i
mū hoīem Gen̄. ij. Has etiā elegit balaam ad decipiē
dū filios iſrael Nume. xxxj. Per hanc decepit Dauid
ij. Reg. xj. Similiter Samſonem Iudic. xvj. Per has
decepit et eiecit Salomonē. iij. Reg. xj. Nono ⁊ vltio
xp̄s de cruce p̄ magnas tribulationes flet᷒ et dolores p̄
uenit i gloriā ſuā: ſicut dixerat Luc̄. vlti. p᷒ reſurrectio
nē. None xp̄m oportuit pati ⁊ ſic intrare in gloriā ſuā.
q. d. ſic. Chorizantes aūt volūt p̄ gaudia ⁊ riſus ⁊ iocos
huc venire qđ vtiqꝫ eſt ip̄oſſibile. q: ſm̄ Iero. Nemo
pōt de delicijs ad delicias p̄uenire. Ideo refert Greg.
in dyalo. de quadā puella noīe Muſa. cui de nocte i vi
ſu btā virgo appuit atqꝫ coronatas in albis veſtibꝫ puel
las ei oñdit. q̄bꝫ cum illa ſe admiſcere appeteret. ſʒ ſe eis
adiungere nō auderet. beate Marie voce req̄ſita eſt an
vellet cū eis eſſe ⁊ in obſequijs ei᷒ venire. cui cū puella
diceret volo. mandatū ꝓtinus accepit vt vltra leue ni
hil ageret ac a riſu et iocis abſtineret. ſciens ꝙ ad virgi
nū quas viderat obſequiū die triceſimo venire. Quibꝫ
viſis in cūctis ſuis moribꝫ puella mutata eſt. ⁊ a ſe oēm
leuitatem puellarem amouit. Cumqꝫ p̄entes ei᷒ illā mu
tatā mirarent̄ quō ſibi beata v̄go iuſſerat. ⁊ quo die itu
ra eſſet ad eius obſequiū indicauit. tūc poſt. xx. dies fe
bre correpta eſt. et. xxx. die cū hora exitus ſui appropin
quaret eandem dei genitricē cū puellis q̄s p̄ viſionē vi
derat ad ſe venire ↄ̄ſpexit. Cui ſe vocanti r̄ñdit. et apta
voce clamare cepit. Ecce dn̄a venio. ecce dn̄a venio. In
q̄ voce reddidit ſp̄ūm. et ex corpe virgineo habitatura
cū ſuis virginibꝫ exijt. Hec viſio virginis glorioſe Ma
rie nō duntaxat facta eſt ꝓpter hanc puellā ſed etiā ꝓ
pter alias. vt quecūqꝫ vanitates leuitateſqꝫ iocorꝝ ⁊ cho
rearū voluerit poſtergare poterit cum ſanctis virgini
bus in celeſti gloria habitare. Ad quā ⁊c̄.

¶ Feria quarta Cinerū de epiſtola.

Conuertimini ad me i to
to corde veſtro in ieiunio ⁊ planctu Iohelis
ij. Conſuetudo hec eſt hactenus a dn̄is t̄pali
L bus obſeruata. cū vaſallus alicuius dn̄i ꝓfugus ſit in
ſeruitio eiuſdem dn̄i vt ſi dimittat ip̄m ab eo in p̄lio fu
giendo. ip̄e bona ſua feudalia p̄dit et dn̄s ea iuſte ſumit
vtʒ in libro feudorꝝ quibus modis feudū amittit̄. c. j. ⁊
ij. et de feudo ſine culpa nō amittendis. c. j. ⁊. ij. et. ff. de
re militari. l. omne. §. qui in acie. Si aūt dn̄s hunc ꝓfu
gum vaſallum in bona ſua reuocat. et in ſuam gratiam
admittit. hoc nō facit ex debito. ſed ex pietate magna ⁊
aīo benigno. Et hoc verū eſt ſi vaſallus grām petit. Et
ſic legit̄ in. ij. li. Reg. de rege Dauid quē p̄ſequebat̄ fili
us ſuus Abſalon. qua p̄ſecutione p̄durāte multi vaſal
li ab eo declinauerūt et p᷒ Abſalon iuerūt. Int̄ fuit tūc
Semei principalis inter illos qui non ſolum profugus
tempore perſecutionis a domino ſuo fuit ſed etiā ipſū
maledixit dicens eum virum ſanguinū. id eſt effuſorē
multi ſanguinis innoxij et virum belial. id eſt abſqꝫ iu
go diſcipline ⁊ legis diuine. vt pʒ. ij. Reg. xvj. Propter
iam dicta nō ſolum bona ſua ſed et vitā merito p̄didiſ
ſet. Sed occiſo Abſalone cui adheſerat dimiſſo Dauid
Cū idē rex dauid trāſiret iordanē: occurrit ei ⁊ iacēs in
t̄ra ꝓſtrat᷒ dixit. Ne reputes mihi dn̄e mi rex iniq̄ta
tē meā. neqꝫ memineris iniuriarum ſerui tui. Agnoſco
enim peccatum meum. et ideo prim᷒ veni in occurſum
regis. Quod audientes ſerui dauid dixerunt. Nunq̄d
ꝓ his verbis occidetur Semei. quaſi diceret. Magnū
malū eſſet ſi viuus euaderet. quia crimen leſe maieſta
tis incurrebat. Quibus Dauid. Cur efficiamini mihi
in ſathan. et dimiſit ſibi iniuriā dicens. Non morier̄
et ſup̄ hoc fecit ſibi iuramentum. ⁊ hoc fuit ex benigno
animo. vt patet in hyſto. ij. Reg. xix. Spiritualiter Da
uid interpretatur aſpectu deſiderabilis. et ſignificat Ie
ſum chriſtum cuius adeo eſt aſpectus deſiderabilis ꝙ i
eum deſiderant angeli reſpicē. vt patet. j. Petri. j. Sed
Abſalon qui interpretatur patris amaricatio. ⁊ ſignifi
cat mūdū in quo ſunt multe amaritudines. Iuxta illđ
Boet̄. li. ij. ꝓſa. iiij. O multis amaritudinibꝫ humane
felicitatis dulcedo reſperſa eſt. Sicut igitur abſalon p̄ſe
quebatur Dauid. ſic mundani homines p̄ſequunt̄ q̄ti
die chriſtum. ſicut conquerit̄ illud Pſ̄. lxviij. Perſecu
ti ſunt me inimici mei iniuſte. Sicut etiam t̄pe p̄ſe
cutionis Abſalonis multi vaſalli ab eo receſſerunt. ſic
multi a chriſto principaliter in hoc tempore carniſp̄uiū
turpiter fugierunt. ſicut ↄ̄querit̄ hoc Iere. ij. Me dere
liquerūt fontem aque viue. et mūdi vanitatibꝫ ſe immi
ſcuerunt. et timendū eſt ꝙ heu multi cū Semei verū
dauid chriſtum p̄ multa mala opera maledixerunt. ꝓ̄t
hoc merito bona ſua. ſ. vt ē nature ſanitas ⁊ gratie vt ſt̄
virtutes ſimul ⁊ gloriā p̄diderūt. inſup̄ et mortem me
ruerūt. Iuxta illud Ezech. xviij. Et ponit̄ per Auguſ.
xxiij. q. iij. Si habes. Anima que peccauerit ipſa mori
etur. Sed benignus dominus qui non vult mortē pec
catoris ſed vt magis conuertat̄ et viuat Ezechiel̄. xxx
iij. Reuocat nos fugitiuos ad ſe dicens. Conuertimi
ni ad me in toto corde veſtro que ſunt verba preſentis
epiſtole propoſita veſtre charitati. In qua duo princi
paliter tanguntur. Primo allicit peccatores ad penitē
tiā. ibi. Conuertimini. Secundo ꝓmittit penitentibꝫ
indulgētiā. ibi. zelat᷒ ē ⁊c̄. Eſt notādū t̄pe veris vt ē cir
ca feſtū cathedre Petri reuocāt mares feīas. ſic hoc pa
tet de auibꝫ: que etiam magis vociferando cantant ſeu